

TRACTATENBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

JAARGANG 1981 Nr. 69

A. TITEL

*Verdrag inzake de voorkoming en bestraffing van misdrijven tegen
internationaal beschermde personen, met inbegrip van diplomaten;
New York, 14 december 1973*

B. TEKST¹⁾**Convention on the Prevention and Punishment of Crimes against Internationally protected Persons, including Diplomatic Agents**

The States Parties to this Convention,

Having in mind the purposes and principles of the Charter of the United Nations concerning the maintenance of international peace and the promotion of friendly relations and co-operation among States,

Considering that crimes against diplomatic agents and other internationally protected persons jeopardizing the safety of these persons create a serious threat to the maintenance of normal international relations which are necessary for co-operation among States,

Believing that the commission of such crimes is a matter of grave concern to the international community,

Convinced that there is an urgent need to adopt appropriate and effective measures for the prevention and punishment of such crimes,

Have agreed as follows:

Article 1

For the purposes of this Convention:

1. "internationally protected person" means:

(a) a Head of State, including any member of a collegial body performing the functions of a Head of State under the constitution of the State concerned, a Head of Government or a Minister for Foreign Affairs, whenever any such person is in a foreign State, as well as members of his family who accompany him;

(b) any representative or official of a State or any official or other agent of an international organization of an intergovernmental character who, at the time when and in the place where a crime against him, his official premises, his private accommodation or his means of transport is committed, is entitled pursuant to international law to special protection from any attack on his person, freedom or dignity, as well as members of his family forming part of his household;

2. "alleged offender" means a person as to whom there is sufficient

¹⁾ De Chinese, de Russische en de Spaanse tekst zijn niet afgedrukt.

Convention sur la prévention et la répression des infractions contre les personnes jouissant d'une protection internationale, y compris les agents diplomatiques

Les Etats parties à la présente Convention,

Ayant présents à l'esprit les buts et principes de la Charte des Nations Unies concernant le maintien de la paix internationale et la promotion des relations amicales et de la coopération entre les Etats,

Considérant que les infractions commises contre les agents diplomatiques et autres personnes jouissant d'une protection internationale, en compromettant la sécurité de ces personnes, créent une menace sérieuse au maintien des relations internationales normales qui sont nécessaires pour la coopération entre les Etats,

Estimant que la perpétration de ces infractions est un motif de grave inquiétude pour la communauté internationale,

Convaincus de la nécessité d'adopter d'urgence des mesures appropriées et efficaces pour la prévention et la répression de ces infractions,

Sont convenus de ce qui suit:

Article premier

Aux fins de la présente Convention:

1. l'expression «personne jouissant d'une protection internationale» s'entend:

a) de tout chef d'Etat, y compris chaque membre d'un organe collégial remplissant en vertu de la constitution de l'Etat considéré les fonctions de chef d'Etat; de tout chef de gouvernement ou de tout ministre des affaires étrangères, lorsqu'une telle personne se trouve dans un Etat étranger, ainsi que des membres de sa famille qui l'accompagnent;

b) de tout représentant, fonctionnaire ou personnalité officielle d'un Etat et de tout fonctionnaire, personnalité officielle ou autre agent d'une organisation intergouvernementale, qui, à la date et au lieu où une infraction est commise contre sa personne, ses locaux officiels, son domicile privé ou ses moyens de transport, a droit conformément au droit international à une protection spéciale contre toute atteinte à sa personne, sa liberté ou sa dignité, ainsi que des membres de sa famille qui font partie de son ménage;

2. l'expression «auteur présumé de l'infraction» s'entend de toute

evidence to determine prima facie that he has committed or participated in one or more of the crimes set forth in article 2.

Article 2

1. The intentional commission of:

(a) a murder, kidnapping or other attack upon the person or liberty of an internationally protected person;

(b) a violent attack upon the official premises, the private accommodation or the means of transport of an internationally protected person likely to endanger his person or liberty;

(c) a threat to commit any such attack;

(d) an attempt to commit any such attack; and

(e) an act constituting participation as an accomplice in any such attack

shall be made by each State Party a crime under its internal law.

2. Each State Party shall make these crimes punishable by appropriate penalties which take into account their grave nature.

3. Paragraphs 1 and 2 of this article in no way derogate from the obligations of States Parties under international law to take all appropriate measures to prevent other attacks on the person, freedom or dignity of an internationally protected person.

Article 3

1. Each State Party shall take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the crimes set forth in article 2 in the following cases:

(a) when the crime is committed in the territory of that State or on board a ship or aircraft registered in that State;

(b) when the alleged offender is a national of that State;

(c) when the crime is committed against an internationally protected person as defined in article 1 who enjoys his status as such by virtue of functions which he exercises on behalf of that State.

2. Each State Party shall likewise take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over these crimes in cases where

personne contre qui il y a des éléments de preuve suffisants pour établir de prime abord qu'elle a commis une ou plusieurs des infractions prévues à l'article 2 ou qu'elle y a participé.

Article 2

1. Le fait intentionnel:

a) de commettre un meurtre, un enlèvement ou une autre attaque contre la personne ou la liberté d'une personne jouissant d'une protection internationale,

b) de commettre, en recourant à la violence, contre les locaux officiels, le logement privé ou les moyens de transport d'une personne jouissant d'une protection internationale une attaque de nature à mettre sa personne ou sa liberté en danger,

c) de menacer de commettre une telle attaque,

d) de tenter de commettre une telle attaque, ou

e) de participer en tant que complice à une telle attaque est considéré par tout Etat partie comme constituant une infraction au regard de sa législation interne.

2. Tout Etat partie rend ces infractions passibles de peines appropriées qui prennent en considération leur gravité.

3. Les paragraphes 1 et 2 du présent article ne portent en rien atteinte aux obligations qui, en vertu du droit international, incombent aux Etats parties de prendre toutes mesures appropriées pour prévenir d'autres atteintes à la personne, la liberté ou la dignité d'une personne jouissant d'une protection internationale.

Article 3

1. Tout Etat partie prend les mesures nécessaires pour établir sa compétence aux fins de connaître des infractions prévues à l'article 2 dans les cas ci-après:

a) lorsque l'infraction est commise sur le territoire dudit Etat ou à bord d'un navire ou d'un aéronef immatriculé dans ledit Etat;

b) lorsque l'auteur présumé de l'infraction a la nationalité dudit Etat;

c) lorsque l'infraction est commise contre une personne jouissant d'une protection internationale au sens de l'article premier, qui jouit de ce statut en vertu même des fonctions qu'elle exerce au nom dudit Etat.

2. Tout Etat partie prend également les mesures nécessaires pour établir sa compétence aux fins de connaître de ces infractions dans le

the alleged offender is present in its territory and it does not extradite him pursuant to article 8 to any of the States mentioned in paragraph 1 of this article.

3. This Convention does not exclude any criminal jurisdiction exercised in accordance with internal law.

Article 4

States Parties shall co-operate in the prevention of the crimes set forth in article 2, particularly by:

(a) taking all practicable measures to prevent preparations in their respective territories for the commission of those crimes within or outside their territories;

(b) exchanging information and co-ordinating the taking of administrative and other measures as appropriate to prevent the commission of those crimes.

Article 5

1. The State Party in which any of the crimes set forth in article 2 has been committed shall, if it has reason to believe that an alleged offender has fled from its territory, communicate to all other States concerned, directly or through the Secretary-General of the United Nations, all the pertinent facts regarding the crime committed and all available information regarding the identity of the alleged offender.

2. Whenever any of the crimes set forth in article 2 has been committed against an internationally protected person, any State Party which has information concerning the victim and the circumstances of the crime shall endeavour to transmit it, under the conditions provided for in its internal law, fully and promptly to the State Party on whose behalf he was exercising his functions.

Article 6

1. Upon being satisfied that the circumstances so warrant, the State Party in whose territory the alleged offender is present shall take the appropriate measures under its internal law so as to ensure his presence for the purpose of prosecution or extradition. Such measures shall be notified without delay directly or through the Secretary-General of the United Nations to:

(a) the State where the crime was committed;

cas où l'auteur présumé de l'infraction se trouve sur son territoire et où il ne l'extrade pas, conformément à l'article 8, vers l'un quelconque des Etats visés au paragraphe 1 du présent article.

3. La présente Convention n'exclut pas une compétence pénale exercée en vertu de la législation interne.

Article 4

Les Etats parties collaborent à la prévention des infractions prévues à l'article 2, notamment:

a) en prenant toutes les mesures possibles afin de prévenir la préparation, sur leurs territoires respectifs, de ces infractions destinées à être commises à l'intérieur ou en dehors de leur territoire;

b) en échangeant des renseignements et en coordonnant les mesures administratives et autres à prendre, le cas échéant, afin de prévenir la perpétration de ces infractions.

Article 5

1. L'Etat partie sur le territoire duquel ont été commises une ou plusieurs des infractions prévues à l'article 2, s'il a des raisons de croire qu'un auteur présumé de l'infraction s'est enfui de son territoire, communique à tous les autres Etats intéressés directement ou par l'entremise du Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies tous les faits pertinents concernant l'infraction commise et tous les renseignements dont il dispose touchant l'identité de l'auteur présumé de l'infraction.

2. Lorsqu'une ou plusieurs des infractions prévues à l'article 2 ont été commises contre une personne jouissant d'une protection internationale, tout Etat partie qui dispose de renseignements concernant tant la victime que les circonstances de l'infraction s'efforce de les communiquer, dans les conditions prévues par sa législation interne, en temps utile et sous forme complète, à l'Etat partie au nom duquel ladite personne exerçait ses fonctions.

Article 6

1. S'il estime que les circonstances le justifient, l'Etat partie sur le territoire duquel se trouve l'auteur présumé de l'infraction prend les mesures appropriées conformément à sa législation interne pour assurer la présence dudit auteur présumé de l'infraction aux fins de la poursuite ou de l'extradition. Ces mesures sont notifiées sans retard directement ou par l'entremise du Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies:

a) à l'Etat où l'infraction a été commise;

(b) the State or States of which the alleged offender is a national or, if he is a stateless person, in whose territory he permanently resides;

(c) the State or States of which the internationally protected person concerned is a national or on whose behalf he was exercising his functions;

(d) all other States concerned; and

(e) the international organization of which the internationally protected person concerned is an official or an agent.

2. Any person regarding whom the measures referred to in paragraph 1 of this article are being taken shall be entitled:

(a) to communicate without delay with the nearest appropriate representative of the State of which he is a national or which is otherwise entitled to protect his rights or, if he is a stateless person, which he requests and which is willing to protect his rights; and

(b) to be visited by a representative of that State.

Article 7

The State Party in whose territory the alleged offender is present shall, if it does not extradite him, submit, without exception whatsoever and without undue delay, the case to its competent authorities for the purpose of prosecution, through proceedings in accordance with the laws of that State.

Article 8

1. To the extent that the crimes set forth in article 2 are not listed as extraditable offences in any extradition treaty existing between States Parties, they shall be deemed to be included as such therein. States Parties undertake to include those crimes as extraditable offences in every future extradition treaty to be concluded between them.

2. If a State Party which makes extradition conditional on the existence of a treaty receives a request for extradition from another State Party with which it has no extradition treaty, it may, if it decides to extradite, consider this Convention as the legal basis for extradition in respect of those crimes. Extradition shall be subject to the procedural provisions and the other conditions of the law of the requested State.

3. States Parties which do not make extradition conditional on the existence of a treaty shall recognize those crimes as extraditable

b) à l'Etat ou aux Etats dont l'auteur présumé de l'infraction a la nationalité ou, si celui-ci est apatride, à l'Etat sur le territoire duquel il réside en permanence;

c) à l'Etat ou aux Etats dont la personne jouissant d'une protection internationale a la nationalité ou au nom duquel ou desquels elle exerçait ses fonctions;

d) à tous les autres Etats intéressés; et

e) à l'organisation intergouvernementale dont la personne jouissant d'une protection internationale est un fonctionnaire, une personnalité officielle ou un agent.

2. Toute personne à l'égard de laquelle sont prises les mesures visées au paragraphe 1 du présent article est en droit:

a) de communiquer sans retard avec le représentant compétent le plus proche de l'Etat dont elle a la nationalité ou qui est autrement habilité à protéger ses droits ou, s'il s'agit d'une personne apatride, qui est disposé, sur sa demande, à protéger ses droits; et

b) de recevoir la visite d'un représentant de cet Etat.

Article 7

L'Etat partie sur le territoire duquel se trouve l'auteur présumé de l'infraction, s'il n'extrade pas ce dernier, soumet l'affaire, sans aucune exception et sans retard injustifié, à ses autorités compétentes pour l'exercice de l'action pénale, selon une procédure conforme à la législation de cet Etat.

Article 8

1. Pour autant que les infractions prévues à l'article 2 ne figurent pas sur la liste de cas d'extradition dans un traité d'extradition en vigueur entre les Etats parties, elles sont considérées comme y étant comprises. Les Etats parties s'engagent à comprendre ces infractions comme cas d'extradition dans tout traité d'extradition à conclure entre eux.

2. Si un Etat partie qui subordonne l'extradition à l'existence d'un traité est saisi d'une demande d'extradition par un autre Etat partie avec lequel il n'est pas lié par un traité d'extradition, il peut, s'il décide d'extrader, considérer la présente Convention comme constituant la base juridique de l'extradition à l'égard de ces infractions. L'extradition est soumise aux règles de procédure et aux autres conditions prévues par le droit de l'Etat requis.

3. Les Etats parties qui ne subordonnent pas l'extradition à l'existence d'un traité reconnaissant ces infractions comme constituant

offences between themselves subject to the procedural provisions and the other conditions of the law of the requested State.

4. Each of the crimes shall be treated, for the purpose of extradition between States Parties, as if it has been committed not only in the place in which it occurred but also in the territories of the States required to establish their jurisdiction in accordance with paragraph 1 of article 3.

Article 9

Any person regarding whom proceedings are being carried out in connexion with any of the crimes set forth in article 2 shall be guaranteed fair treatment at all stages of the proceedings.

Article 10

1. States Parties shall afford one another the greatest measure of assistance in connexion with criminal proceedings brought in respect of the crimes set forth in article 2, including the supply of all evidence at their disposal necessary for the proceedings.

2. The provisions of paragraph 1 of this article shall not affect obligations concerning mutual judicial assistance embodied in any other treaty.

Article 11

The State Party where an alleged offender is prosecuted shall communicate the final outcome of the proceedings to the Secretary-General of the United Nations, who shall transmit the information to the other States Parties.

Article 12

The provisions of this Convention shall not affect the application of the Treaties on Asylum, in force at the date of the adoption of this Convention, as between the States which are parties to those Treaties; but a State Party to this Convention may not invoke those Treaties with respect to another State Party to this Convention which is not a party to those Treaties.

Article 13

1. Any dispute between two or more States Parties concerning the interpretation or application of this Convention which is not settled by negotiation shall, at the request of one of them, be submitted to arbitration. If within six months from the date of the request for

entre eux des cas d'extradition soumis aux règles de procédure et aux autres conditions prévues par le droit de l'Etat requis.

4. Entre Etats parties, ces infractions sont considérées aux fins d'extradition comme ayant été commises tant au lieu de leur perpétration que sur le territoire des Etats tenus d'établir leur compétence en vertu du paragraphe 1 de l'article 3.

Article 9

Toute personne contre laquelle une procédure est engagée en raison d'une des infractions prévues à l'article 2 jouit de la garantie d'un traitement équitable à tous les stades de la procédure.

Article 10

1. Les Etats parties s'accordent l'entraide judiciaire la plus large possible dans toute procédure pénale relative aux infractions prévues à l'article 2, y compris en ce qui concerne la communication de tous les éléments de preuve dont ils disposent et qui sont nécessaires aux fins de la procédure.

2. Les dispositions du paragraphe 1 du présent article n'affectent pas les obligations à l'entraide judiciaire stipulées dans tout autre traité.

Article 11

L'Etat partie dans lequel une action pénale a été engagée contre l'auteur présumé de l'infraction en communique le résultat définitif au Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies, qui en informe les autres Etats parties.

Article 12

Les dispositions de la présente Convention n'affecteront pas l'application des Traités sur l'Asile, en vigueur à la date d'adoption de ladite Convention, en ce qui concerne les Etats qui sont parties à ces Traités; mais un Etat partie à la présente Convention ne pourra invoquer ces Traités à l'égard d'un autre Etat partie à la présente Convention qui n'est pas partie à ces Traités.

Article 13

1. Tout différend entre deux ou plusieurs Etats parties concernant l'interprétation ou l'application de la présente Convention qui n'est pas réglé par voie de négociation est soumis à l'arbitrage, à la demande de l'un d'entre eux. Si, dans les six mois qui suivent la date de la demande

arbitration the parties are unable to agree on the organization of the arbitration, any one of those parties may refer the dispute to the International Court of Justice by request in conformity with the Statute of the Court.

2. Each State Party may at the time of signature or ratification of this Convention or accession thereto declare that it does not consider itself bound by paragraph 1 of this article. The other States Parties shall not be bound by paragraph 1 of this article with respect to any State Party which has made such a reservation.

3. Any State Party which has made a reservation in accordance with paragraph 2 of this article may at any time withdraw that reservation by notification to the Secretary-General of the United Nations.

Article 14

This Convention shall be open for signature by all States, until 31 December 1974 at United Nations Headquarters in New York.

Article 15

This Convention is subject to ratification. The instruments of ratification shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

Article 16

This Convention shall remain open for accession by any State. The instruments of accession shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

Article 17

1. This Convention shall enter into force on the thirtieth day following the date of deposit of the twenty-second instrument of ratification or accession with the Secretary-General of the United Nations.

2. For each State ratifying or acceding to the Convention after the deposit of the twenty-second instrument of ratification or accession, the Convention shall enter into force on the thirtieth day after deposit by such State of its instrument of ratification or accession.

d'arbitrage, les parties ne parviennent pas à se mettre d'accord sur l'organisation de l'arbitrage, l'une quelconque d'entre elles peut soumettre le différend à la Cour internationale de Justice, en déposant une requête conformément au Statut de la Cour.

2. Tout Etat partie pourra, au moment où il signera la présente Convention, la ratifiera ou y adhérera, déclarer qu'il ne se considère pas lié par les dispositions du paragraphe 1 du présent article. Les autres Etats parties ne seront pas liés par lesdites dispositions envers un Etat partie qui aura formulé une telle réserve.

3. Tout Etat partie qui aura formulé une réserve conformément aux dispositions du paragraphe 2 du présent article pourra à tout moment lever cette réserve par une notification adressée au Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies.

Article 14

La présente Convention sera ouverte à la signature à tous les Etats, jusqu'au 31 décembre 1974, au Siège de l'Organisation des Nations Unies, à New York.

Article 15

La présente Convention sera ratifiée. Les instruments de ratification seront déposés auprès du Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies.

Article 16

La présente Convention restera ouverte à l'adhésion de tout Etat. Les instruments d'adhésion seront déposés auprès du Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies.

Article 17

1. La présente Convention entrera en vigueur le trentième jour qui suivra la date de dépôt auprès du Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies du vingt-deuxième instrument de ratification ou d'adhésion.

2. Pour chacun des Etats qui ratifieront la Convention ou y adhéreront après le dépôt du vingt-deuxième instrument de ratification ou d'adhésion, la Convention entrera en vigueur le trentième jour après le dépôt par cet Etat de son instrument de ratification ou d'adhésion.

Article 18

1. Any State Party may denounce this Convention by written notification to the Secretary-General of the United Nations.

2. Denunciation shall take effect six months following the date on which notification is received by the Secretary-General of the United Nations.

Article 19

The Secretary-General of the United Nations shall inform all States, *inter alia*:

(a) of signatures to this Convention, of the deposit of instruments of ratification or accession in accordance with articles 14, 15 and 16 and of notifications made under article 18.

(b) of the date on which this Convention will enter into force in accordance with article 17.

Article 20

The original of this Convention, of which the Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations, who shall send certified copies thereof to all States.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, being duly authorized thereto by their respective Governments, have signed this Convention, opened for signature at New York on 14 December 1973.

Article 18

1. Tout Etat partie peut dénoncer la présente Convention par voie de notification écrite adressée au Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies.

2. La dénonciation prendra effet six mois après la date à laquelle la notification aura été reçue par le Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies.

Article 19

Le Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies notifie à tous les Etats, entre autres:

a) les signatures apposées à la présente Convention et le dépôt des instruments de ratification ou d'adhésion conformément aux articles 14, 15 et 16, ainsi que les notifications faites en vertu de l'article 18.

b) la date à laquelle la présente Convention entrera en vigueur, conformément à l'article 17.

Article 20

L'original de la présente Convention, dont les textes anglais, chinois, espagnol, français et russe font également foi, sera déposé auprès du Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies, qui en fera tenir copie certifiée conforme à tous les Etats.

EN FOI DE QUOI les soussignés, dûment autorisés par leurs gouvernements respectifs, ont signé la présente Convention, ouverte à la signature à New York le 14 décembre 1973.

Het Verdrag is in overeenstemming met artikel 14 ondertekend voor de volgende Staten:

de Verenigde Staten van Amerika	28 december 1973
Denemarken	10 mei 1974
Finland ¹⁾	10 mei 1974
Noorwegen	10 mei 1974
IJsland	10 mei 1974
Zweden	10 mei 1974
Tunesië ²⁾	15 mei 1974
de Duitse Democratische Republiek ³⁾	23 mei 1974
Polen	7 juni 1974
de Sowjet-Unie ⁴⁾	7 juni 1974
Witrusland ⁵⁾	11 juni 1974
de Oekraïne ⁶⁾	18 juni 1974
Canada	26 juni 1974
Bulgarije ⁷⁾	27 juni 1974
de Bondsrepubliek Duitsland ⁸⁾	15 augustus 1974
de Mongoolse Volksrepubliek ⁹⁾	23 augustus 1974
Ecuador ¹⁰⁾	27 augustus 1974
Tsjechoslowakije ¹¹⁾	11 oktober 1974
Rwanda	15 oktober 1974
Paraguay	25 oktober 1974
Nicaragua	29 oktober 1974
Hongarije ¹²⁾	6 november 1974
Guatemala	12 december 1974
het Verenigd Koninkrijk van Groot- Brittannië en Noord-Ierland	13 december 1974
Joegoslavië	17 december 1974
Roemenië ¹³⁾	27 december 1974
Australië	30 december 1974
Italië	30 december 1974

¹⁾ Onder het volgende voorbehoud:

“Finland reserves the right to apply the provision of article 8, paragraph 3, in such a way that extradition shall be restricted to offences which, under Finnish Law, are punishable by a penalty more severe than imprisonment for one year and, provided also that other conditions in the Finnish Legislation for extradition are fulfilled.”

en onder de volgende verklaring:

“Finland also reserves the right to make such other reservations as it may deem appropriate if and when ratifying this Convention.”

²⁾ Onder het volgende voorbehoud:

“No dispute may be brought before the International Court of Justice unless by agreement between all parties to the dispute.” (*vertaling*).

3) Onder het volgende voorbehoud:

"The German Democratic Republic does not regard itself bound by the provisions of article 13, paragraph 1, and reaffirms its view that in conformity with the principle of the sovereign equality of States the approval of all parties to any dispute is required in order to subject a certain dispute to arbitration or to submit it for decision to the International Court of Justice." (*vertaling*).

4) Onder het volgende voorbehoud:

"The Union of Soviet Socialist Republics does not consider itself bound by the provisions of article 13, paragraph 1, of the Convention, under which any dispute between two or more States Parties concerning the interpretation or application of the Convention shall, at the request of one of them, be submitted to arbitration or to the International Court of Justice, and states that, in each individual case, the consent of all parties to such a dispute is necessary for submission of the dispute to arbitration or to the International Court of Justice." (*vertaling*).

5) Onder het volgende voorbehoud:

"The Byelorussian Soviet Socialist Republic does not consider itself bound by the provisions of article 13, paragraph 1, of the Convention, under which any dispute between two or more States Parties concerning the interpretation or application of the Convention shall, at the request of one of them, be submitted to arbitration or to the International Court of Justice, and states that, in each individual case, the consent of all parties to such a dispute is necessary for submission of the dispute to arbitration or to the International Court of Justice." (*vertaling*).

6) Onder het volgende voorbehoud:

"The Ukrainian Soviet Socialist Republic does not consider itself bound by the provisions of article 13, paragraph 1, of the Convention, under which any dispute between two or more States Parties concerning the interpretation or application of the Convention shall, at the request of one of them, be submitted to arbitration or to the International Court of Justice, and states that, in each individual case, the consent of all parties to such a dispute is necessary for submission of the dispute to arbitration or to the International Court of Justice." (*vertaling*).

7) Onder het volgende voorbehoud:

Bulgaria does not consider itself bound by the provisions of article 13, paragraph 1, of the Convention, under which any dispute between two or more States Parties concerning the interpretation or application of the Convention shall, at the request of one of them, be submitted to arbitration or to the International Court of Justice, and states that, in each individual case the consent of all parties to such a dispute is necessary for submission of the dispute to arbitration or to the International Court of Justice." (*vertaling*).

8) Onder de volgende verklaring:

"...The Federal Republic of Germany reserves the right upon ratifying this Convention, to state its views on the explanations of vote and declarations made by other States upon signing or ratifying or acceding to that Convention and to make reservations regarding certain provisions of the said Convention."

9) Onder het volgende voorbehoud:

"The Mongolian People's Republic does not consider itself bound by the provisions of article 13, paragraph 1, of the Convention, under which any

dispute between two or more States Parties concerning the interpretation or application of the Convention shall, at the request of one of them, be submitted to arbitration or to the International Court of Justice, and states that, in each individual case, the consent of all parties to such a dispute is necessary for submission of the dispute to arbitration or to the International Court of Justice.”.

10) Onder het volgende voorbehoud:

“Ecuador wishes to avail of the provisions of article 13, paragraph 2, of the Convention, declaring that it does not consider itself bound to refer disputes concerning the application of the Convention to the International Court of Justice.”.

11) Onder het volgende voorbehoud:

“The Czechoslovak Socialist Republic does not consider itself bound by the provisions of article 13, paragraph 1, of Convention and declares that, in conformity with the principle of the sovereign equality of States, in each individual case, the consent of all parties to such a dispute is necessary for submission of the dispute to arbitration or to the International Court of Justice.”.

12) Onder het volgende voorbehoud:

“The Hungarian People’s Republic does not consider itself bound by the provisions of article 13, paragraph 1, of the Convention. These provisions are at variance with the position of the Hungarian People’s Republic according to which for the submission of disputes between States to arbitration or to the International Court of Justice the consent of all of the interested parties is required.”.

13) Onder de volgende voorbehouden:

“The Socialist Republic of Romania declares that it does not consider itself bound by the provisions of article 13, paragraph 1, of the Convention, under which any dispute between two or more Contracting Parties concerning the interpretation or application of the Convention which is not settled by negotiation shall, at the request of one of them, be submitted to arbitration or referred to the International Court of Justice.

The Socialist Republic of Romania considers that such disputes may be submitted to arbitration or referred to the International Court of Justice only with the consent of all parties to the dispute in each individual case.” (*vertaling*).

C. VERTALING

Verdrag inzake de voorkoming en bestraffing van misdrijven tegen internationaal beschermde personen, met inbegrip van diplomaten

De Staten die partij zijn bij dit Verdrag,

Indachtig de doelstellingen en beginselen, vervat in het Handvest van de Verenigde Naties, betreffende de handhaving van de internationale vrede en de bevordering van vriendschappelijke betrekkingen en samenwerking tussen Staten,

Overwegende dat misdrijven tegen diplomaten en andere internationaal beschermde personen, waardoor de veiligheid van deze personen in gevaar wordt gebracht, een ernstige bedreiging vormen van handha-

ving van normale internationale betrekkingen die noodzakelijk zijn voor de samenwerking tussen Staten,

Van oordeel zijnde dat het plegen van zulke misdrijven een zaak van ernstige zorg is voor de internationale gemeenschap,

Ervan overtuigd dat het dringend noodzakelijk is passende en doeltreffende maatregelen inzake de voorkoming en bestraffing van zulke misdrijven te nemen,

Zijn als volgt overeengekomen:

Artikel 1

Voor de toepassing van dit Verdrag:

1. Wordt onder „een internationaal beschermd persoon” verstaan:

(a) een staatshoofd, met inbegrip van enig lid van een college dat de functies van een staatshoofd vervult krachtens de constitutie van de betrokken Staat, een hoofd van een regering of een minister van buitenlandse zaken, in alle gevallen waarin een zodanige persoon zich in een vreemde Staat bevindt, alsmede de hem vergezellende gezinsleden;

(b) een vertegenwoordiger of een functionaris van een Staat of een functionaris of een andere vertegenwoordiger van een internationale intergouvernementele organisatie, die, op het tijdstip waarop en ter plaatse waar een misdrijf tegen hemzelf, de door hem gebruikte officiële gebouwen, zijn particuliere woning of zijn vervoermiddel wordt gepleegd, ingevolge het internationale recht aanspraak kan maken op bijzondere bescherming tegen een aanslag op zijn persoon, vrijheid of waardigheid, alsmede de inwonende gezinsleden;

2. wordt onder „vermoedelijke dader” verstaan een persoon tegen wie voldoende bewijs aanwezig is om prima facie vast te stellen dat hij een of meer van de in artikel 2 vermelde misdrijven heeft gepleegd of daaraan heeft deelgenomen.

Artikel 2

1. Het opzettelijk plegen van:

(a) een moord, een ontvoering van, of een andere aanslag op de persoon of de vrijheid van een internationaal beschermd persoon;

(b) een gewelddadige aanslag op de officiële gebouwen, de particuliere woning of het vervoermiddel van een internationaal beschermd persoon, zodanig dat daardoor zijn persoon of vrijheid in gevaar wordt gebracht;

(c) een dreiging een zodanige aanslag te plegen;

- (d) een poging een zodanige aanslag te plegen;
 - (e) een handeling die medeplichtigheid aan een zodanige aanslag oplevert
- wordt door elke Staat die partij is bij dit Verdrag, in zijn interne wetten strafbaar gesteld.

2. Elke Staat die partij is bij dit Verdrag, stelt deze misdrijven strafbaar met passende straffen, rekening houdend met het ernstige karakter van die misdrijven.

3. Het eerste en het tweede lid van dit artikel doen in geen enkel opzicht afbreuk aan de krachtens het volkenrecht op de Staten die partij zijn bij dit Verdrag rustende verplichtingen om alle passende maatregelen te nemen ter voorkoming van andere aanslagen op de persoon, de vrijheid of de waardigheid van een internationaal beschermd persoon.

Artikel 3

1. Elke Staat die partij is bij dit Verdrag, neemt de maatregelen die nodig zijn om zijn bevoegdheid tot kennisneming van de in artikel 2 vermelde misdrijven vast te leggen in de volgende gevallen:

(a) wanneer het misdrijf is gepleegd op het grondgebied van deze Staat of aan boord van een in deze Staat ingeschreven vaartuig of luchtvaartuig;

(b) wanneer de vermoedelijke dader onderdaan van deze Staat is;

(c) wanneer het misdrijf is gepleegd tegen een onder de begripsomschrijving van artikel 1 vallende internationaal beschermde persoon, indien deze zijn status als zodanig ontleent aan de functies die hij namens deze Staat uitoefent.

2. Elke Staat die partij is bij dit Verdrag, neemt voorts de maatregelen die nodig zijn om zijn bevoegdheid tot kennisneming van deze misdrijven vast te leggen in gevallen waarin de vermoedelijke dader zich op zijn grondgebied bevindt en deze Staat hem niet uitlevert ingevolge het bepaalde in artikel 8 aan een van de in het eerste lid van dit artikel bedoelde Staten.

3. Dit Verdrag sluit geen enkele bevoegdheid in strafzaken uit, die wordt uitgeoefend krachtens de nationale wet.

Artikel 4

De Staten die partij zijn bij dit Verdrag, werken samen ter voorkoming van de in artikel 2 vermelde misdrijven, in het bijzonder door:

(a) alle praktisch uitvoerbare maatregelen te nemen om te voorkomen dat op hun onderscheiden grondgebieden voorbereidingen worden ge-

troffen voor het plegen van deze misdrijven binnen of buiten hun grondgebied;

(b) inlichtingen uit te wisselen en administratieve en andere maatregelen, al naar gelang het geval, ter voorkoming van het plegen van deze misdrijven te coördineren.

Artikel 5

1. De Staat die partij is bij dit Verdrag, en op het grondgebied waarvan een van de in artikel 2 vermelde misdrijven is gepleegd, stelt, indien die Staat op goede gronden kan aannemen dat een vermoedelijke dader van zijn grondgebied is gevlucht, alle andere betrokken Staten, rechtstreeks of via de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties, in kennis van alle terzake doende op het gepleegde misdrijf betrekking hebbende feiten en van alle beschikbare gegevens omtrent de identiteit van de vermoedelijke dader.

2. In alle gevallen waarin een van de in artikel 2 vermelde misdrijven is gepleegd tegen een internationaal beschermd persoon, doet iedere Staat die partij is bij dit Verdrag en die over gegevens beschikt omtrent het slachtoffer en de omstandigheden waaronder het misdrijf heeft plaatsgevonden, al het mogelijke om deze informatie overeenkomstig de voorwaarden waarin zijn interne recht voorziet, volledig en onverwijld door te geven aan de Staat die partij is bij dit Verdrag en namens welke de betrokkene zijn functies uitoefende.

Artikel 6

1. Indien de Staat die partij is bij dit Verdrag, en op het grondgebied waarvan de vermoedelijke dader zich bevindt, ervan overtuigd is dat de omstandigheden zulks wettigen, neemt deze Staat passende maatregelen overeenkomstig zijn interne recht om diens aanwezigheid ten behoeve van vervolging of uitlevering te verzekeren. Van deze maatregelen wordt onverwijld, rechtstreeks of via de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties, kennis gegeven aan:

(a) de Staat waar het misdrijf werd gepleegd;

(b) de Staat of de Staten waarvan de vermoedelijke dader onderdaan is of, indien hij staatloos is, op het grondgebied waarvan hij zijn vaste verblijfplaats heeft;

(c) de Staat of de Staten waarvan de betrokken persoon onder internationale bescherming onderdaan is of namens welke hij zijn functies uitoefende;

(d) alle andere betrokken Staten; en

(e) de internationale organisatie waarvan de betrokken persoon onder internationale bescherming een functionaris of een vertegenwoordiger is.

2. Elke persoon ten aanzien van wie de in het eerste lid van dit artikel bedoelde maatregelen worden genomen, heeft het recht:

(a) onverwijld in contact te treden met de dichtstbijzijnde bevoegde vertegenwoordiger van de Staat waarvan hij onderdaan is of die anderszins is gerechtigd zijn rechten te beschermen of, indien hij staatloos is, waaraan hij verzoekt en die bereid is zijn rechten te beschermen; en

(b) bezoek van een vertegenwoordiger van die Staat te ontvangen.

Artikel 7

De Staat die partij is bij dit Verdrag, en op het grondgebied waarvan de vermoedelijke dader zich bevindt, draagt, indien deze Staat hem niet uitlevert, zonder enige uitzondering en zonder onnodig uitstel, de zaak voor vervolging over aan zijn bevoegde autoriteiten volgens de in zijn wetten voorziene procedures.

Artikel 8

1. Voor zover de in artikel 2 vermelde misdrijven niet zijn vermeld als uitleveringsdelicten in een uitleveringsverdrag, bestaande tussen Staten die partij zijn bij dit Verdrag, worden zij geacht als zodanig daarin te zijn begrepen. De Staten die partij zijn bij dit Verdrag, verplichten zich ertoe deze misdrijven op te nemen als uitleveringsdelicten in elk uitleveringsverdrag dat in de toekomst tussen hen wordt gesloten.

2. Indien een Staat die partij is bij dit Verdrag en die uitlevering afhankelijk stelt van het bestaan van een verdrag, een verzoek om uitlevering ontvangt van een andere Staat die partij is bij dit Verdrag, maar waarmee hij geen uitleveringsverdrag heeft gesloten, kan deze Staat, indien hij tot uitlevering besluit, dit Verdrag beschouwen als de wettelijke basis voor uitlevering wegens deze misdrijven. De uitlevering is onderworpen aan de procedurele bepalingen en de overige voorwaarden waarin het recht van de aangezochte Staat voorziet.

3. De Staten die partij zijn bij dit Verdrag en die uitlevering niet afhankelijk stellen van het bestaan van een verdrag, erkennen onderling deze misdrijven als uitleveringsdelicten, onderworpen aan de procedurele bepalingen en de overige voorwaarden waarin het recht van de aangezochte Staat voorziet.

4. Elk van de misdrijven wordt, ten behoeve van uitlevering tussen de Staten die partij zijn bij dit Verdrag beschouwd als begaan niet alleen op de plaats waar het is gepleegd, maar ook op het grondgebied van de Staten die hun bevoegdheid dienen vast te leggen overeenkomstig het eerste lid van artikel 3.

Artikel 9

Een ieder tegen wie een strafvervolging wordt gevoerd in verband met een van de in artikel 2 vermelde misdrijven, wordt een rechtvaardige behandeling gewaarborgd gedurende elk stadium van deze procedure.

Artikel 10

1. De Staten die partij zijn bij dit Verdrag, verlenen elkaar de ruimst mogelijke rechtshulp in strafzaken wegens de in artikel 2 omschreven misdrijven, met inbegrip van het verstrekken van het hun ter beschikking staande bewijsmateriaal dat nodig is in verband met de vervolging.

2. Het bepaalde in het eerste lid van dit artikel laat verplichtingen betreffende wederzijdse rechtshulp, vervat in enig ander verdrag, onverlet.

Artikel 11

De Staat die partij is bij dit Verdrag, en waar een vermoedelijke dader strafrechtelijk wordt vervolgd, brengt het eindresultaat van de strafzaak ter kennis van de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties, die de gegevens doorzendt aan de andere Staten die partij zijn bij dit Verdrag.

Artikel 12

Het bepaalde in dit Verdrag laat de toepassing van de Verdragen inzake asiel, die van kracht zijn op de datum waarop dit Verdrag is aangenomen, onverlet tussen de Staten die Partij zijn bij die Verdragen; een Staat die Partij is bij dit Verdrag, kan zich echter niet beroepen op die Verdragen ten aanzien van een andere Staat die Partij is bij dit Verdrag, maar niet bij die Verdragen.

Artikel 13

1. Elk geschil tussen twee of meer Staten die partij zijn bij dit Verdrag, inzake de uitleg of de toepassing van dit Verdrag, dat niet wordt beslecht door onderhandelingen, wordt op verzoek van een van deze Staten onderworpen aan arbitrage. Indien de partijen er binnen zes maanden na de datum van het verzoek om arbitrage niet in zijn geslaagd overeenstemming te bereiken over de vorm van deze arbitrage kan ieder van deze Partijen het geschil voorleggen aan het Internationale Gerechtshof door middel van een verzoek overeenkomstig het Statuut van het Hof.

2. Elke Staat die partij is bij dit Verdrag, kan op het tijdstip van ondertekening of bekrachtiging van dit Verdrag, of van toetreding daartoe, verklaren zich niet gebonden te achten door het eerste lid van dit

artikel. De andere Staten die partij zijn bij dit Verdrag, zijn niet gebonden door het eerste lid van dit artikel tegenover een Staat die partij is bij dit Verdrag en die een zodanig voorbehoud heeft gemaakt.

3. Een Staat die partij is bij dit Verdrag, en die een voorbehoud heeft gemaakt overeenkomstig het tweede lid van dit artikel, kan dit voorbehoud te allen tijde intrekken door middel van een kennisgeving aan de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties.

Artikel 14

Dit Verdrag staat tot 31 december 1974 open voor ondertekening door alle Staten op de Zetel van de Verenigde Naties te New York.

Artikel 15

Dit Verdrag dient te worden bekrachtigd. De akten van bekrachtiging dienen te worden nedergelegd bij de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties.

Artikel 16

Dit Verdrag staat open voor toetreding door elke Staat. De akten van toetreding dienen te worden nedergelegd bij de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties.

Artikel 17

1. Dit Verdrag treedt in werking op de dertigste dag na de datum van nederlegging van de tweeëntwintigste akte van bekrachtiging of toetreding bij de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties.

2. Voor elke Staat die dit Verdrag bekrachtigt of daartoe toetreedt na de nederlegging van de tweeëntwintigste akte van bekrachtiging of toetreding, treedt het Verdrag in werking op de dertigste dag na de nederlegging van zijn akte van bekrachtiging of toetreding.

Artikel 18

1. Elke Staat die partij is bij dit Verdrag, kan dit Verdrag opzeggen door middel van een schriftelijke kennisgeving aan de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties.

2. De opzegging wordt van kracht zes maanden na de datum waarop de kennisgeving door de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties is ontvangen.

Artikel 19

De Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties geeft alle staten kennis van, onder andere:

(a) de ondertekeningen van dit Verdrag, de nederlegging van de akten van bekrachtiging of toetreding overeenkomstig de artikelen 14, 15 en 16, alsmede de krachtens artikel 18 gedane kennisgevingen;

(b) de datum waarop dit Verdrag overeenkomstig artikel 17 in werking treedt.

Artikel 20

Het origineel van dit Verdrag, waarvan de Chinese, de Engelse, de Franse, de Russische en de Spaanse tekst gelijkelijk authentiek zijn, wordt nedergelegd bij de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties, die daarvan een voor eensluidend gewaarmerkt afschrift toezendt aan alle Staten.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekenden, hiertoe naar behoren gemachtigd door hun onderscheiden Regeringen, dit Verdrag, dat op 14 december 1973 te New York voor ondertekening is opengesteld, hebben ondertekend.

(Voor de ondertekeningen zie blz. 16 van dit Tractatenblad)

D. PARLEMENT

Het Verdrag behoeft ingevolge artikel 64, juncto artikel 60, tweede lid, van de Grondwet de goedkeuring der Staten-Generaal voordat tot toetreding kan worden overgegaan.

E. BEKRACHTIGING

In overeenstemming met artikel 15 hebben de volgende Staten een akte van bekrachtiging bij de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties nedergelegd:

Bulgarije ¹⁾	18 juli 1974
Nicaragua	10 maart 1975
Ecuador	12 maart 1975
Hongarije ¹⁾	26 maart 1975
Tsjechoslowakije ²⁾	30 juni 1975
Denemarken ³⁾	1 juli 1975
Zweden	1 juli 1975
de Mongoolse Volksrepubliek ¹⁾	8 augustus 1975
Paraguay	24 november 1975
de Sowjet-Unie ¹⁾	15 januari 1976
de Oekraïne ¹⁾	20 januari 1976
Witrusland ¹⁾	5 februari 1976
Canada	4 augustus 1976
de Verenigde Staten van Amerika	26 oktober 1976
de Duitse Democratische Republiek ¹⁾	30 november 1976
Joegoslavië	29 december 1976
Tunesië	21 januari 1977
de Bondsrepubliek Duitsland ⁴⁾	25 januari 1977
Australië	20 juni 1977
Hongarije	2 augustus 1977
Rwanda	29 november 1977
Roemenië ¹⁾	15 augustus 1978
Finland ¹⁾	31 oktober 1978
het Verenigd Koninkrijk van Groot- Brittannië en Noord-Ierland	2 mei 1979

¹⁾ Onder bevestiging van het bij de ondertekening gemaakte voorbehoud c.q. de voorbehouden.

²⁾ Onder het volgende voorbehoud:

"[Czechoslovakia] does not feel itself bound by the provisions of article 13, paragraph 1, of the Convention."

³⁾ Onder de volgende verklaring:

"Until further decision, the Convention shall not apply to the Faroe Islands or Greenland."

4) Onder de volgende verklaring:

"With effect from the day on which the Convention enters into force for the Federal Republic of Germany it will also apply to Berlin(West) subject to the rights and responsibilities of the Allied authorities."

Tegen deze verklaring hebben de Sowjet-Unie, de Duitse Democratische Republiek, Tsjechoslowakije en Hongarije bezwaar gemaakt. Frankrijk, het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland en de Verenigde Staten van Amerika hebben op deze bezwaren op de gebruikelijke wijze gereageerd.

F. TOETREDING

In overeenstemming met artikel 16 hebben de volgende Staten een akte van toetreding bij de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties nedergelegd:

Ghana ¹⁾	25 april 1975
Liberia	30 september 1975
Cyprus	24 december 1975
Pakistan ²⁾	29 maart 1976
de Filippijnen	26 november 1976
Chili	21 januari 1977
Malawi ³⁾	14 maart 1977
de Dominicaanse Republiek	8 juli 1977
Zaire ⁴⁾	25 juli 1977
Oostenrijk	3 augustus 1977
Costa Rica	2 november 1977
Irak ⁵⁾	28 februari 1978
India ⁶⁾	11 april 1978
Peru ⁷⁾	25 april 1978
Uruguay	13 juni 1978
Iran	12 juli 1978
Jamaïca ⁸⁾	21 september 1978
Trinidad en Tobago ⁹⁾	15 juni 1979
Barbados	26 oktober 1979
Israël ¹⁰⁾	31 juli 1980
El Salvador ¹¹⁾	8 augustus 1980
Haïti	25 augustus 1980
Boeroendi ¹²⁾	17 december 1980
Togo	30 december 1980

1) Onder het volgende voorbehoud:

"(ii) Paragraph 1 of article 13 of the Convention provides that disputes may be submitted to arbitration failing which any of the parties to the dispute may refer it to the International Court of Justice by request. Since Ghana is opposed to any form of compulsory arbitration, she wishes to exercise her option under article 13 (2) to make a reservation on article 13 (1). It is noted that such a reservation can be withdrawn later under article 13 (3)."

2) Onder het volgende voorbehoud:

"Pakistan shall not be bound by paragraph 1 of article 13 of the Convention."

3) Onder het volgende voorbehoud:

"The Government of the Republic of Malawi [declares], in accordance with the provisions of paragraph 2 of article 13, that it does not consider itself bound by the provisions of paragraph 1 of article 13 of the Convention."

4) Onder het volgende voorbehoud:

"The Republic of Zaire does not consider itself bound by the provisions of article 13, paragraph 1, of the Convention, under which any dispute between two or more Contracting Parties concerning the interpretation or application of the Convention which is not settled by negotiation shall, at the request of one of them, be submitted to arbitration or referred to the International Court of Justice. In the light of its policy based on respect for the sovereignty of States, the Republic of Zaire is opposed to any form of compulsory arbitration and hopes that such disputes may be submitted to arbitration or referred to the International Court of Justice not at the request of one of the parties but with the consent of all the interested parties."

5) Onder de volgende voorbehouden en verklaringen:

(1) The resolution of the United Nations General Assembly with which the above-mentioned Convention is enclosed shall be considered to be an integral part of the above-mentioned Convention.

(2) Sub-paragraph (b) of paragraph (1) of article 1 of the Convention shall cover the representatives of the national liberation movements recognized by the League of Arab States of the Organization of African Unity.

(3) The Republic of Iraq shall not bind itself by paragraph (1) of article 13 of the Convention.

(4) The accession of the Government of the Republic of Iraq to the Convention shall in no way constitute a recognition of Israel or a cause for the establishment of any relations of any kind therewith."

Hiertegen is bezwaar gemaakt door:

het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland

"The Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland do not regard as valid the reservation made by Iraq in respect of paragraph (1) (b) of article 1 of the said Convention."

de Bondsrepubliek Duitsland

"The statement by the Republic of Iraq on sub-paragraph (b) of paragraph (1) of article 1 of the Convention does not have any legal effects for the Federal Republic of Germany."

Israël

"The Instrument deposited by the Government of Iraq contains a statement of a political character in respect to Israel. In the view of the Government of Israel, this is not the proper place for making such political pronouncements, which are, moreover, in flagrant contradiction to the principles, objects and purposes of the Organization. That pronouncement by the Government of Iraq cannot in any way affect whatever obligations are binding upon it under general international law or under particular treaties.

The Government of Israel will, insofar as concerns the substance of the matter, adopt towards the Government of Iraq an attitude of complete reciprocity."

6) Onder het volgende voorbehoud:

"The Government of the Republic of India does not consider itself bound by paragraph 1 of article 13 which establishes compulsory arbitration or

adjudication by the International Court of Justice concerning dispute between two or more States Parties relating to the interpretation or application of this Convention.”.

7) Onder een voorbehoud met betrekking tot artikel 13, eerste lid.

8) Onder het volgende voorbehoud:

“Jamaica avails itself of the provisions of article 13, paragraph 2, and declares that it does not consider itself bound by the provisions of paragraph 1 of this article under which any dispute between two or more States Parties concerning the interpretation or application of this Convention shall, at the request of one of them, be submitted to arbitration or referred to the International Court of Justice and states that in each individual case, the consent of all parties to such a dispute is necessary for the submission of the dispute to arbitration or to the International Court of Justice.”.

9) Onder het volgende voorbehoud:

“The Republic of Trinidad and Tobago avails itself of the provision of article 13, paragraph 2, and declares that it does not consider itself bound by the provisions of paragraph 1 of that article under which any dispute between two or more States Parties concerning the interpretation or application of this Convention shall, at the request of one of them, be submitted to arbitration or referred to the International Court of Justice, and states that in each individual case, the consent of all Parties to such a dispute is necessary for the submission of the dispute to arbitration or to the International Court of Justice.”.

10) Onder de volgende verklaringen:

“The Government of the State of Israel does not regard as valid the reservation made by Iraq in respect of paragraph (1) (b) of article 1 of the said Convention.

The Government of the State of Israel declares that its accession to the Convention does not constitute acceptance by it as binding of the provisions of any other international instrument, or acceptance by it of any other international instrument as being an instrument related to the Convention.

The Government of Israel reaffirms the contents of its communication of 11 May 1979 to the Secretary-General of the United Nations.”

en het volgende voorbehoud:

“The State of Israel does not consider itself bound by paragraph 1 of article 13 of the Convention.”.

11) Onder het volgende voorbehoud:

“The State of El Salvador does not consider itself bound by paragraph 1 of article 13 of the Convention.” (*vertaling*).

12) Onder het volgende voorbehoud:

“In respect of cases where the alleged offenders belong to a national liberation movement recognized by Burundi or by an international organization of which Burundi is a member, and their actions are part of their struggle for liberation, the Government of the Republic of Burundi reserves the right not to apply to them the provisions of article 2, paragraph 2, and article 6, paragraph 1.” (*vertaling*).

G. INWERKINGTREDING

De bepalingen van het Verdrag zijn ingevolge artikel 17, eerste lid, op 20 februari 1977 in werking getreden.

Voor elke Staat die na 21 januari 1977 een akte van bekrachtiging of toetreding nederlegt, treedt het Verdrag in werking op de dertigste dag na de nederlegging van zijn akte van bekrachtiging of toetreding.

H. TOEPASSELIJKVERKLARING

Het Verdrag is van toepassing verklaard op 2 mei 1979 door het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland op:

Jersey
 Guernsey
 het eiland Man
 Belize¹⁾
 Bermuda
 het Brits Zuidpoolgebied
 het Brits gebied in de Indische Oceaan
 de Cayman-eilanden
 de Britse Maagden-eilanden
 de Falkland-eilanden en onderhorigheden
 Gibraltar
 de Gilbert-eilanden
 Hong Kong
 Montserrat
 de Pitcairn-eilanden
 Henderson
 de Ducie- en Oeno-eilanden
 St. Helena en onderhorigheden
 de Turks- en Caicos-eilanden
 de soevereine bases van het Verenigd Koninkrijk
 Akrotiri en Dhekelia op Cyprus

¹⁾ Op 25 mei 1979 deelde de Regering van Guatemala het volgende mede:
 "The Government of Guatemala [does] not accept this provision, in view of the fact that the Territory of Belize is a territory concerning which a dispute exists and to which [Guatemala] maintains a claim that is the subject, by mutual agreement, of procedures for the peaceful settlement of disputes between the two Governments concerned."

Op 12 november 1979 reageerde de Regering van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland hierop als volgt:

"The Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland have no doubt as to their sovereignty over Belize and do not accept the reservation submitted by the Government of Guatemala."

J. GEGEVENS

Het onderhavige Verdrag is aangenomen op 14 december 1973 door de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties tijdens haar achten-
twintigste Zitting bij resolutie 3166. De Engelse tekst van deze resolutie
luit als volgt:

The General Assembly,

Considering that the codification and progressive development of
international law contributes to the implementation of the purposes and
principles set forth in Articles 1 and 2 of the Charter of the United
Nations,

Recalling that in response to the request made in General Assembly
resolution 2780 (XXVI) of 3 December 1971, the International Law
Commission, at its twenty fourth session, studied the question of the
protection and inviolability of diplomatic agents and other persons
entitled to special protection under international law and prepared draft
articles on the prevention and punishment of crimes against such per-
sons,

Having considered the draft articles and also the comments and
observations thereon submitted by States, specialized agencies and
other intergovernmental organizations in response to the invitation ex-
tended by the General Assembly in its resolution 2926 (XXVII) of 28
November 1972,

Convinced of the importance of securing international agreement on
appropriate and effective measures for the prevention and punishment
of crimes against diplomatic agents and other internationally protected
persons in view of the serious threat to the maintenance and promotion
of friendly relations and co-operation among States created by the
commission of such crimes,

Having elaborated for that purpose the provisions contained in the
Convention annexed hereto,

1. Adopts the Convention on the Prevention and Punishment of
Crimes against Internationally Protected Persons, including
Diplomatic Agents, annexed to the present resolution;

2. Re-emphasizes the great importance of the rules of international
law concerning the inviolability of and special protection to be afforded
to internationally protected persons and the obligations of States in
relation thereto;

3. Considers that the annexed Convention will enable States to carry
out their obligations more effectively;

4. Recognizes also that the provisions of the annexed Convention
could not in any way prejudice the exercise of the legitimate right to

self-determination and independence, in accordance with the purposes and principles of the Charter of the United Nations and the Declaration on Principles of International Law concerning Friendly Relations and Co-operation among States in accordance with the Charter of the United Nations, by peoples struggling against colonialism, alien domination, foreign occupation, racial discrimination and apartheid;

5. Invites States to become parties to the annexed Convention;

6. Decides that the present resolution, whose provisions are related to the annexed Convention, shall always be published together with it.

Van het op 26 juni 1945 te San Francisco tot stand gekomen Handvest der Verenigde Naties, naar welk Handvest in de preambule tot het onderhavige Verdrag wordt verwezen, zijn tekst en vertaling geplaatst in *Stb. F 321*. De Engelse en de Franse tekst van het Handvest zoals dat thans luidt, zijn geplaatst in *Trb. 1979, 37*. Zie ook *Trb. 1980, 41*.

Het Verdrag is in overeenstemming met artikel 102 van het Handvest der Verenigde Naties op 20 februari 1977 geregistreerd bij het Secretariaat der Verenigde Naties onder nr. 15410.

Uitgegeven de tweeëntwintigste april 1981.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
C. A. van der Klaauw